

מדינת ישראל
משרד החינוך

סוג הבדיקה: א. בגרות לבתי ספר עלייסודים
ב. בגרות לנבחנים אקסטרניים
מועד הבדיקה: קיץ תשע"ו, 2016
מספר השאלה: 134,001107

תנ"ר

יחידת הלימוד הרביעית

הוראות לנבחן

- א. משך הבדיקה: שעה וחצי.
- ב. מבנה השאלה ופתחה הערכמה: בשאלון זה פרק אחד ובו שמונה שלאלות. עליך לענות על חמש שאלות. $5 \times 20 = 100$ נקודות
- ג. חומר עזר מותר בשימוש: תנ"ך שלם בלי פירושים, בלי תוספות ובלוי תרגום. מותר להשתמש בתנ"ך שיש בו מפות.
- ד. הוראות מיוחדות: (1) אל תעתיק את השאלה; כתוב את מספורה בלבד.
(2) התרuco בנושא. בסס את דבריך על הכתוב.

הערה: בקטלעים מן התנ"ר השם המפורש בא בצתרת ה'.

כתב במחברת הבדיקה בלבד, בעמודים נפרדים, כל מה שברצונך לכתוב בטויפן (ראשי פרקים, חישובים וכדומה!).
רשום "טויפה" בראש כל עמוד טויפה. רישום טויפות כלשהן על דפים שמחוץ למחברת הבדיקה עלול לגרום לפסילת הבדיקה!

הנחהיות בשאלון זה מנוסחות בלשון זכר ומכוונות לנבחנות לנבחנים אחד.

בהצלחה!

השאלות

עונה על חמש מן השאלות 1-8 (לכל שאלה – 20 נקודות).

1. קרא שיר השירים, א', 5-8.

שָׁחוֹרָה אֲנִי וְנָאָה בְּנוֹת יְרוּשָׁלָם בַּאֲהָלֵי
הַקָּדָר בְּקִידְעֹת שֶׁלְמָה: אַל-תָּרְאָנִי שָׁאַמֵּן שְׁחִרְחֹת שְׁשִׁופְתִּנִי
הַשְׁמֵשׁ בֵּנִי אֲמִי נְחֻרְדָּבִי שְׁמַנִּי נְטָרָה אַתְּ-הַכְּרָמִים פְּרָמִי
שְׁלִילָא נְטָרָתִי: הָגִידָה לִי שָׁאַבָּה נְפָשִׁי אֵיכָה תְּרַעַתָּה אֵיכָה
תְּרַבְּיָעַ בְּצָהָרִים שֶׁלְמָה אֲהִיה בְּעַטְתִּיה עַל עֲדָרִי חֶבְרִיךְ:
אַסְ-לָא תְּדַעַי לְךָ הַיּוֹפָה בְּגַשְׂים צָאִידָךְ לְבַעֲקָבִי הַצָּאן
וְרַעַי אַתְּ-גָדִיתִיךְ עַל מִשְׁכְּנֹת הָרָעִים:

- א. דברי הנערה לבנות ירושלים בפסוקים 5-6 מדגישים את הניגודים שבינה וביניהם

ואפשר לפרשם בשתי דרכיהם: דברי התנצלות או דברי גאות.

הסביר את הניגודים בין הנערה לבנות ירושלים, על פי שתי דרכי הפירוש. (8 נקודות)

- ב. (1) בפסוקים 7-8 יש ניגוד בין רצונה של הנערה לרצונו של הנער. הסבר מהו הניגוד.

בסיס דבריך על הכתוב. (6 נקודות)

- (2) לפניו הערה של עמוס חכם לפסוק 7, הכתובה ברוח הפירוש האלגוריתם לשיר השירים:

כנסת ישראל זועקת לפני הקדוש ברוך הוא: איך אתה מניח לצאנך – ישראל –

לדעות במקום רע כזה, שעבוד מלכויות.

(עמוס חכם, דעת מקרא, "חמש מגילות")

על פי דברי עמוס חכם, האם לדעתך דברי הנערה (= כנסת ישראל) הם בקשה או

התרשחה? נמק את השובתן.

(6 נקודות)

2. קרא שיר השירים, ג', 1-5.

על-

א

מִשְׁכַּבִּי בְּלִילּוֹת בְּקַשְׁתִּי אֶת שָׁאַהֲבָה נֶפֶשִׁי בְּקַשְׁתִּי וְלֹא
בְּמֵצָאָתוֹ: אַלְקָמָה נָא וְאַסְׁבָּבָה בְּעִיר בְּשָׁקוֹם וְבְרָחֶבֶת
גְּאַבְקָשָׁה אֶת שָׁאַהֲבָה נֶפֶשִׁי בְּקַשְׁתִּי וְלֹא בְּמֵצָאָתוֹ: מֵצָאָנוּ
דְּהֻשְׁמָרִים הַסְּבָבִים בְּעִיר אֶת שָׁאַהֲבָה נֶפֶשִׁי רְאִיתָם: בְּמַעַט
שְׁעַבְרוּתִי מֵהֶם עַד שְׁמַצְאָתִי אֶת שָׁאַהֲבָה נֶפֶשִׁי אֲחוֹתִי
וְלֹא אַרְפָּנוּ עַד-שְׁהַבִּיאָתוֹ אַלְבִּית אָמִי וְאַל-חַדר
הַזְּרָתִי: הַשְּׁבַעַתִּי אֶתְכֶם בְּנֹת יְרוּשָׁלָם בָּצָבָאות אוֹ
בְּאִילּוֹת הַשְּׁדָה אַסְׁתְּעִירָנוּ וְאַסְׁתְּעִירָנוּ אֶתְהַאֲבָה
עַד שְׁתַחְפֹּץ:

א. על פי המוסכמות החברתיות של תקופת חיבור המגילة יש המפרשים שהאירועים שבKİטע

זה הם תיאור של חלום ולא של מציאות. הסבר קביעה זו. בסס את דבריך על הכתוב.

(12 נקודות)

ב. קרא את דבריו י' זקוביץ שלפניך.

שיר השירים אינו יצירה אלגורית אלא יצירה שפרשנית כפו עליה פרשנות אלגורית.

(י' זקוביץ, מקרה לישראל, "שיר השירים")

הסביר את הקושי של הפרשנים לפרש את מגילת **שיר השירים**, ואת הפתרון של הפירוש

האלגורית לקושי זה. (8 נקודות)

3. קרא רות, א, 1-17.

א ויהי ביום שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית
 ב לחם יהודיה לגור בשדי מוֹאָב הוא ואשתו ושם בניו: ושם
 האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שניר בניו מחלון
 וככליוון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שדי מוֹאָב ויהי
 שם: וימת אלימלך איש נעמי ותשאר היא ושני בנייה:
 ד וישאו לחם נשים מואבites שם האחת ערפה ושם השנית
 רות וישבו שם בעשר שנים: וימתו גס-שניהם מחלון וככליוון
 ותשאר האשה משני ילדיה ומאישה: ותקם היא וכלהה
 ותשב מזרדי מוֹאָב כי שמעה בשדה מוֹאָב כי פקד לה
 את עמו לחת לחם: ותצא מזיהמוקס אשר היתה-
 שמה ושתי בלתי עמה ותלכנה בדרך לשוב אל-ארץ
 יהודה: ותאמר נעמי לשתי בלתי לבנה שבנה אשה בבית
 אמה יעשה לה עמכס חסד כאשר עשיהם עס-המיטים
 יעש
 ועמדו: יתן לה לכם ומיצאנ מנוחה אשה בית איש ותשק
 להן ותשאנ קולן ותבינה: ותאמנה לה כי-אתך נשוב
 לעמך: ותאמר נעמי שבנה בנתי מה תלכנה עמי העוז
 ב ליבנים במשי והו לכם לאנשים: שבנה בנתי לך כי זקנתי
 מהיות לאיש כי אמרתי יש-לי תקוה גם הימי היללה
 י לאיש גם יلدתי בנים: הלהן תשבינה עד אשר יגדל
 הלהן תעגנה לבלי היות לאיש אל בנתי כי-מר-לי מאר
 ד מכם כי-יעאה ב ייד לה: ותשנה קולן ותבינה עוד
 ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה: ותאמר הנה שבה
 ט יבמתך אל-עמה ואל-אליה שובי אחריו יבמתך: ותאמר
 רות אל-תפצע-יבי לעזב לשוב מאחריך כי אל-ארץ
 תלבי אלך ובאשר תלמי אלין עמד עמי ואליך אליה:
 י באשר תמות אמות ושם אקרבר כה יעשה לה לי וכלה
 יוסוף כי המות יפריד בין ובין:

א. קרא את דברי י' צמודי שלפניך.

האקספוזיציה (פסוקים 1-5) מוסרת במתכתיות את מינימום העובדות הנוצרות להבנת הסיפור. הדיווח הוא ענייני ויבש כמעט כמו פרוטוקול, ועם זאת הדורה בו נעימה רגשית כבושה [באמצעות חזרה בכתב].

(י' צמודי, בית מקרה, "על מגילת רות")

(1) צטט מן האקספוזיציה (פסוקים 1-5) שתי דוגמאות לדיווח ענייני ודוגמה אחת

למביע רגשי.

(6 נקודות)

(2) הסבר מהי התרומה של המבע הרגשי להבנת המשך הסיפור בהקשר של נעמי.

(4 נקודות)

ב. בפרק א' חוזר השורש ש-ו-ב בפסוקים אחדים.

(1) הפועל "גושב" שבפסקוק 10 אינו מתישב עם המשמעות הראשונית של השורש

ש-ו-ב. הסבר קביעה זו. (4 נקודות)

(2) קרא פסוקים 15-16 בקטע שלפניך.

מטרת השימוש בשורש ש-ו-ב בפסוקים אלה היא הדגשתה. הסבר מהו העניין

המודגש בכל אחד מהפסוקים האלה. (6 נקודות)

.4. קרא רות, ג', 6-14.

ונדרד הגון ותעיש
בכל אשר צוותה חמותה: ויאכל בעו ווישת וויטב לבו ויבא
לשכוב בקצתה הערימה ותבא בלב ותגל מרגליתו ותשכב:
ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה שכבת
ט מרגליתו: ויאמר מיאת ותאמר א נכי רות אמתך ופרשת
כנפך על אמתך כי גאל אתה: ויאמר ברוכך את לה
במי היטבת מסדר האחرون מנער ראשון לבלתי לכת אמרי
«הבחורים אס-דיל ואס-עשרה: ועתה במי אל-תיראי כל
אשר-תאמר עשה-ליך כי יודע כל-שער עמי כי אשחת
ב-חיל את: ועתה כי אמנס כי אם גאל א נכי וגם יש גאל
יך-זוב ממני: לעני הלילה והיה בבקר אס-גינאלך טוב גאל
ואס-לא יחפץ לנאלך וגאליך א נכי חיד-ה שבי עד-
ה הבקר: ותשכב מרגליתו עד-הבקר ותקס בטروم יכיד איש
בטרים
את-דרעהו ויאמר אל-יודע פידבאה האשה גאנן:

א. (1) המעשים של רות המתווארים בקטע זה היו עלולים להיחשב לא ראויים בתקופתה.

הסביר קביעה זו לנוכח הנאמר בפסוק 14.

(6 נקודות)

(2) קרא גם רות, ב', 12.

דברי רות שבפסוק 9 בקטע שלפניך רומנים לברכה שבוע ז מברך אותה ברות, ב', 12.

הסביר את הרמז שבדברי רות. (6 נקודות)

ב. קרא את פסוק 10 בקטע שלפניך, רות, א', 8-10, ב', 18-20, ד', 13-22 וגם את דברי המדרש שלפניך.

אמר רב זעירא, מגילה זו [...] למה נכתב? ללמדך כמה שכר טוב לגומלי חסדים.

(רות ובה, ב)

הסביר כיצד המעשים המתווארים בפסוקים אלה מבססים את דברי ר' זעירא. (8 נקודות)

.5. קרא קהלה, ב', 14-26; ג', 14-15.

קהלה, ב', 24-26

כד אִין־טוֹב בָּאָדָם שַׁיַּאכְלֶנָּה
 וַיֵּשֶׁתָּה וְהִרְאָה אֶת־נְפָשָׁוּ טֹב בְּעַמְלָוּ גַּסְדָּה רְאִיתִי אֲנִי
 כה כִּי מִיד הָאֱלֹהִים הִיא: כִּי מִי יַאכְלֶן וְמִי יַחֲשֹׁן חַווֹּן מִמְּנִי:
 טו כִּי לְאָדָם שַׁטָּוב לְפָנָיו נָתַן חִכְמָה וְדָעַת וְשִׁמְחָה וְלְחוֹטָא
 נָתַן עֲנָנוֹן לְאָסָף וְלִכְנוֹס לְתִתְלֹטֶב לְפָנֵי הָאֱלֹהִים גַּסְדָּה
 הַבָּל וְרַעֲוֹת רִוְתָ:

קהלה, ג', 14-15

יד יְרֻעָתִי כִּי כָּל־אָשָׁר יַעֲשֶׂה הָאֱלֹהִים הוּא יְהִי
 לְעוֹלָם עַלְיוֹן אֵין לְהֹסִיף וּמִמְּנָיו אֵין לְגַרוּעַ וְהָאֱלֹהִים עָשָׂה
 ט שִׁירָאוֹ מִלְפָנָיו: מִזְשָׁחֵיה בְּבָרָה הוּא וְאָשָׂר לְהִיּוֹת בְּבָרָה
 וְהָאֱלֹהִים יַבְקַשׁ אֶת־גְּדוּלָה:

קרא את הקטע ממאמרה של שרה יפת "חירות הרוח – משנת קהلت לדורות". את הסיבה למציאות הקשה השוררת בעולם מוצאת קהلت באלוהים עצמו ובדרך שבה הוא מנהיג את העולם [...] מול אלוהים צודק ומוסרי, המודד לאדם את מה שמנגיע לו במידות הצדקה, וגומל טוב לבני אדם במידת החסד, מציג קהلت אלוהים אחר, רתוק, שירוטי, שדרציו איןן מוכנות, והוא מסתיר אותן מן האדם בכוננה. כל מה שהאדם צריך, לפי קהלה, איננו להתקרב אל האלוהים ולאהוב אותו, אלא לפחד ממנו ולהתרחק מפניו.

א. הבא ראייה מקהלה, ב', 24-26 ומקהלה, ג', 14-15, היכולה להוכיח את דברי שרה יפת

שלפניך, והסביר את הראיות. (10 נקודות)

ב. חז"ל הタルבتو אם יש לכלול את ספר קהלה בקנון המקראי.

הסביר את ההタルבות של חז"ל, על סמך דברי שרה יפת בקטע שלפניך. (10 נקודות)

.6. קרא קהלה, י"א, 1-8.

א

שלוח לחמך על-

ב פְּנֵי הַמִּים כִּי־בָּרְבַּה הַיּוֹם תִּמְצָאנוּ: תַּזְהַלְקֵ לְשִׁבְעָה וְגַם
ג לְשִׁמוֹנָה בַּיּוֹ לְאַתְּרוּ מִהִיאָה רָעוֹת עַל־הָאָרֶץ: אֲסִימְלָאוּ
הַעֲבִים גַּשְׁם עַל־הָאָרֶץ יְרִיקוּ וְאַסְ-יְפּוֹל עַז בְּדָרוֹם וְאַסְ-
גְּפּוֹן מָקוֹם שִׁיפּוֹל חַעַז שֵׁם יְהוָה: שִׁמְרֵ רֹוח לְאַיְזָע
ה וְרֹאָה עֲבִים לְאַיְזָר: בְּאֵשֶׁר אַיְגַּע יְזַעַע מִהַּדָּרֶךְ הָרִיחָ
כְּעָצְמִים בְּבֶטֶן הַמְלָאָה בְּכָה לְאַתְּרוּ אַתְּ-מַעַשָּׂה הָאֱלֹהִים
ו אֲשֶׁר יַעֲשֵׂה אַתְּ-הַכְּלָל: בְּבָקָר וְרֹעֵ אַתְּ-זִרְעָן וְלֻעָבָּן-
תְּנַחַת יְדָךְ כִּי אַיְגַּע יְזַעַע אַיִּזְהָוָה יְבִשֵּׁר הָזָה אַזְנִינִים
ז בְּאַחֲרֵ טֹבִים: וּמְתוֹקֵ האָזָר וְטוֹב לְעֵינִים לְרֹאֹת אַתְּ
ח הַשְּׁמֵשׁ: כִּי אֲסִישָׁנִים הָרְבָה יְחִיה הָאָדָם בְּכָלָם יִשְׁמַח וַיַּפְּרַ
אַתְּ-יְמִי הַחַשָּׁךְ כִּי־הָרְבָה יְהִיוּ פָּלָשְׁבָּא הַבָּל:

א. בפסוק 1 ובפסוק 7 קהלה משתמש במטריות מחי היומיום כדי להביע רעיונות.

(1) הסבר כל מטריה בהקשרה, בכל אחד מן הפסוקים. (6 נקודות)

(2) לנוכח הנאמר בפסוק 8, הסבר את הרעיון המובע במטריה שבפסוק 7

באופן אופטימי או באופן פסימי. בסס את דבריך על הכתוב. (6 נקודות)

ב. (1) קרא גם קהלה, י"ב, 9-10.

על פי פסוקים אלה, הסבר מהי המטרה של קהלה בשיתוף הקורא בדברי חכמו.

בסס את דבריך על שתי ראיות מפסוקים אלה. (4 נקודות)(2) קרא גם קהלה, י"ב, 13. הנאמר בפסוק זה איןנו עולה בקנה אחד עם הנאמר בקהלה,

י"ב, 9-10. הסבר קביעה זו. (4 נקודות)

שים לב:
המשך הבדיקה בעמוד 10.

.7 קרא אסתר, ז.

א

ויבא המלך והמן לשוחות
בעם אסתר המלכה: ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני
במושטה היה מיה שאלתך אסתר המלכה ותנתנו לך ומה
בקשותך עדר-חציו המלכות ותעש: ותען אסתר המלכה
ונתאמר אס-מצאתי תן ביעינך המלך ואס-על-המלך טוב
ה תענת-לי נפשי בשאלתי עמי בבקשתך: כי נמברנו אין
יעמי להשמד להרוג ולאבד ואלו לעבדים ולשפות נמברנו
ה חיתר-שת כי אין ذער שזה בנין המלך: ויאמר
המלך אחוריוז ויאמר לאסתר המלכה כי הוא זה ואיזה
ו הוא אשר-מלך לבו לעשות כי: ותאמר אסתר איש צד ואיש
המן הרע הזה והמן נבעת מלפני המלך והמלכה: וזה מלך
קס בחמתו ממושטה היה אל-גבת הביתן והמן עמד לביקש
על-נפשו מיאסתר המלכה כי ראה כי-כלתה אליו הרעה
ה מאיות המלך: וזה מלך שב מגבת הביתן אל-בית: מושטה
ה היה והמן נפל על-המלך אשר אסתר עלה ויאמר המלך
ה גם לכבות את-המלך עמי בביית הדבר יצא מפי המלך
ט ונני המן חפו: ויאמר חרבונה אחד מז'-הספרדים לפניו
המלך גם הבה-העץ אשר-עשה המן למרדכי אשר דבר-טוב
על-המלך עמד בביית המן גבה חמשים אמה ויאמר המלך
ו תלהו עליו: ויתלו את-המן על-העץ אשר-הכין למרדכי
וימת המלך שכחה:

א. (1) קרא פסוק 8 בקטע שלפניך ואת הפירוש של רש"י לפסוק.

"והמן גפל" – המלאך דחפו.

מהו הקושי בפסוק, ומהו הפתרון של רש"י לקושי זה? הסבר את דבריו.

(4 נקודות)

ברא פסוקים 8-10 בקטע שלפניך וגם **משל**, כ"ו, 27.

כשה שחת בה יפל ונקל אבן אליו נשוב.

בפסוק זה מושג מובה רעיון המתיאש עם התיאור שבפסוקים 8-10 בקטע שלפניך.

הסביר קביעה זו. (6 נקודות)

ברא פסוקים 1-8 בקטע שלפניך, ואת דבריadel ברלין שלפניך.

אסתר זכית לאשראי על הצעת הפרטים לתכנית שעלה המלץ מרדכי בזמנים כליליים בלבד.

מרדכי אמר לה ללבת למך ולהתחנן על עצמה, אך הוא לא אמר לה מתי או איך לעשות זאת.

אסתר היא המתכוננת ומציאה לפועל את התכנית המיעודת לידע את המלך ולהשוף את

האויב.

(מקרא לישראל, "אסתר")

חכמתה של אסתר באה ידי ביוטי בדרך שבה היא מספרת למך על האויב כדי להציל את

העם היהודי. הסביר קביעה זו, ובבסיס אותה על הקטע **מאסטר, ז'** שלפניך. (10 נקודות)

.8. קרא אסתר, ט', 18-32.

וְהַיּוֹדִים
הַפְּרוּזִים

וְהַיּוֹדִים אֲשֶׁר־בָּשׂוּן נִקְהָלוּ בְּשִׁלּוֹשָׁה עָשָׂר בָּוּ וּבְאֶרְבָּעָה
עָשָׂר בָּוּ וַיְנוֹחֵךְ בְּחִמָּשָׁה עָשָׂר בָּוּ וַיַּעֲשֵׂה אֹתוֹ יוֹם מִשְׁתָּחָה
ט וִשְׁמָחָה: עַל־גַּן הַיּוֹדִים הַפְּרוּזִים הַשְׁבִּים בְּעָרֵי הַפְּרוּזִים
עָשָׂים אֶת יוֹם אֶרְבָּעָה עָשָׂר לְחִדְשָׁה אֶדְרָ שְׁמָחָה וִמְשָׁתָּחָה
כ יוֹם טֹב וּמִשְׁלָחָמָנָת אִישׁ לְרַעָיו: וַיַּכְתֵּב מְרֻדָּכָי אֶת־
הַדְּבָרִים הָאֱלָה וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל־כָּל־הַיּוֹדִים אֲשֶׁר בְּכָל־
כָּאַמְדִינּוֹת הַמֶּלֶךְ אֲחִשְׁוֹרֹושׁ הַקָּדוֹבִים וְהַרְחֹזִקים: לְקִים עַלְיָהָם
לְהִזְוֹת עָשָׂים אֶת יוֹם אֶרְבָּעָה עָשָׂר לְחִדְשָׁה אֶדְרָ וְאֶת יוֹם
כָּבֵד חִמָּשָׁה עָשָׂר בָּוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה: בַּיּוֹם אֲשֶׁר־נִנְחָוּ בָּהּ
הַיּוֹדִים מִאִיבִּיהם וְהַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר נִהְפַּךְ לָהֶם מִגּוֹן לְשְׁמָחָה
וּמִאָכֵל לִיּוֹם טֹב לְעַשׂוֹת אֶתְּם יְמִי מִשְׁתָּחָה וִשְׁמָחָה וּמִשְׁלָחָמָנָת
כָּבֵד אִישׁ לְרַעָיו וּמִתְנָנוֹת לְאָבִינִים: וַיַּכְלֵל הַיּוֹדִים אֶת
כָּד אֲשֶׁר־הִחְלִלוּ לְעַשׂוֹת וְאֶת אֲשֶׁר־כְּתָב מְרֻדָּכָי אֲלֵיכֶם: כִּי
הַמּוֹנוֹ בְּזִיהְפּוֹתָא הָאֱלָה צִדְרָ בְּכָל־הַיּוֹדִים חָשַׁב עַל־הַיּוֹדִים
כָּה לְאָבָדָם וּהְפֵלָ פּוֹרָ הָוָא הַגּוֹלָל לְהַמָּם וּלְאָבָדָם: וּבְבָאָה
לְפָנֵי הַפְּלִלָּה אָמַר עַם־הַסְּפִיר יֹשֵׁב מִחְשְׁבָתוֹ הַרְעָה אֲשֶׁר־
חָשַׁב עַל־הַיּוֹדִים עַל־דָּאשׁוֹ וַתָּלוּ אֹתוֹ וְאֶת־בְּנֵי עַל־הַעֲזִים:
ט עַל־גַּן קָרָאוּ לִפְנֵים הָאֱלָה פּוֹרִים עַל־שָׁם הַפּוֹר עַל־גַּן עַל־
כָּל־דְּבָרֵי הַאֲגֹת הָאָת וּמִה־דָּאָו עַל־בָּכָה וּמִמְּה הַגִּיעַ אֲלֵיכֶם:
ט קִימָוּ וַיַּכְלֵל הַיּוֹדִים עַלְיָהָם וְעַל־זָרָעָם וְעַל כָּל־הַגְּלֹוּם
עַלְיָהָט וְלֹא יַעֲבֹד לְהִזְוֹת עַשְׂים אֶת־שְׁנִי הַיּוֹם הָאֱלָה
כָּה בְּכַתְבָּם וּבְזִמְנָם בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה: וְהַיּוֹם הָאֱלָה גּוֹפָרִים
וּנְעָשִׂים בְּכָל־דָּור וְדוֹר מִשְׁפָחָה וּמִשְׁפָחָה מִדִּינָה וּמִדִּינָה
וּמִעֵיד וּמִעֵיד וּמִיּוֹם הַפּוֹרִים הָאֱלָה לֹא יַעֲבֹר מִתּוֹךְ הַיּוֹדִים
ט וַיַּכְרֵם לְאִיסּוֹף מִזְרָעָם: וַיַּתְּכַתֵּב אֶסְטֵר הַמְּלִכָּה
בַּת־אֲבִיכָּל וּמְרֻדָּכָי הַיּוֹדִי אֶת־כְּלִתְלֹחַ לְקִים אֶת אֶגְרָת
ל הַפְּרִים הַזֹּאת הַשִּׁנִּית: וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל־כָּל־הַיּוֹדִים אֶל־
שְׁבַע וּשְׁעָרִים וּמִאַה מִדִּינָה מִלְכּוֹת אֲחִשְׁוֹרֹושׁ דָּבָר שְׁלֹום
לֹא וְאֶמְתָּה: לְקִים אֶת־יְמִי הַפְּרִים הָאֱלָה בְּזִמְנֵיָהָם כַּאֲשֶׁר קִים

עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה ובאשר קיימו על
לב נפשם וועל זרעם דברי הצלמות ווועקהם: ומאמר אסתר
קיים דברי הפרים האלה ונכתב בספר:

- א. (1) הקטוע שלפניך מסביר את מקור שם חג "פורים", מהו ההסביר? בסס את דבריך על
הכתוב.
(4 נקודות)
- (2) קרא את פסוק 22 ואת פסוק 28 בקטוע שלפניך וגם **דברים**, ט"ז, 11-15.
- ציין שני יסודות דומים בשני החגים הנזכרים בקטיעים אלה, והסביר את התרומה של
הדמיון בין החגים למעמד של חג פורים.
(8 נקודות)
- ב. קרא פסוקים 29-30 בקטוע שלפניך וגם **אסתר**, ג', 9-13.
בכל אחד מן הקטיעים האלה נזכרים השורש כ-ת-ב והשורש ש-ל-ח.
הסביר כיצד השימוש בשני השורשים האלה בשני הקטיעים מדגים את הרעיון המובע
בפסוק 22. (8 נקודות)

בהתכלחה!